

досеща за кражбата и отначало не проявява особено беспокойство; но сърцето ѝ не може да остане безу-частно къмъ продължителното отсътствие на рожбата си, тъй като през ума ѝ минаватъ и други съмнения, поради което се почва усърдно дирене. И когато въ усиленото вече беспокойство отъ напраздното му дирене, се появи нѣкоя жена да го донасе на рѣче, то радостта била голѣма, както отъ благополучното му възвръщане, така и отъ мисълта, че рожбата ѝ нѣма да бѣде прихващана отъ лошата болест.

УСИНОВЯВАНЕ

Едно време усиновяването на деца не е ставало съ законъ, както сега, а по установенъ обичай за това. Детето се е земало за хранениче, но се е ползувало отъ всички права на усиновяването. За хранениче обикновено се е земало сираче, безъ баща и майка, или само безъ майка, която да го отглежда маловъзрастно, за да не помни първите си родители и да се привърже къмъ новите. Когато донесатъ подобно дете въ кѫщи, викатъ свещеникъ, да му чете молитва, а понѣкога и да го прекръсти, т. е. да му даде ново име, споредъ желанието на новите му възприемници. Понѣкога храненичета сѫ били земани отъ кѫща, въ които сѫ умирали децата имъ, за да се възстанови изгубениятъ късметъ на домашните, та да не имъ мрать последващите деца. Сега вече усиновяването става споредъ особенъ законъ и храненицитѣ не се признаватъ за усиновени.

ПОБРАТИМЯВАНЕ

Побрратимяването става когато нѣкой нѣма роднини или близки нему хора; за да се сдобие съ такива, намерва си побратимъ, съ когото вече дѣли скърби и радости. Ставатъ побратими и отъ признателностъ за оказани услуги, като избавяне отъ опасность, отъ разбойници и проч. Побрратимяватъ се и деца едномесечни и близнакета. Едномесечни се наричатъ ония деца които сѫ родени въ единъ и сѫщъ месецъ отъ две различни години, у едни и сѫщи родители. Има суевѣrie, че когато умре едно отъ едномесечните или отъ близнакетата, то поради духовни нѣкои връзки, умирало и друг-